

FORANDRINGEN

Det hendte nokka mærkelig i våres
Det hendte mæ en heilt allminn'lig dag
Det starta som ei misfarging i håret
Æ kunne ikkje skjønne ka det var
Æ blei grepen av ei rar og ukjent stæmning
Det var nokka æ va nødt tel å forstå
Det var som om det skjedd ei slags forandring
Nokka som æ ikkje skjønt mæ på

Det kjentes som ei smyganer forglømming
Æ vesste ikkje lenger ka det va
Det var som når ei regning mangla dekning
Førr pengan de var oppbrukt her i sta
Æ slutta heilt å vise mæ på gata
Æ smøyg mæ ut kun når det va blitt kveld
Æ orka ikkje treffe folk og prata
Æ ville bære være førr mæ sjøl

Æ minnes heile livet sto framfør mæ
Æ minnes æ tok værden i mi famn
Æ minnes det va sommar heile året
Og ingenting va finar enn dett navn
Æ minnes vi va vænna, kamerata
Æ minnes heile verden va vårt fosterland
Æ minnes livet va et sprellanes teater
At vi alle va en del av samme kamp

No leve vi i mørke med bekymring
Vi blir blinda av ei længsel og av sorg
Vårt stolte broderskap har blitt ei uklar hildring
Og kvar en heim har blitt sin egen lille borg
Og nokken blei betrudde menn i staten
Andre leve av å lure folk
Alle blir forplikta av traktaten
Vi finner inga meining uten tolk

No veit æ ka som hendte her i våres
Æ måtte innrømme før mæ korhen æ står
Vi e en del av av nokka som har gått forbi oss
Og framtida e ikkje lenger vår
Æ ser på ungan mine av og tel om natta
Der søv dæm tungt med heile verden i si famn
Æ håpe dæm kan reise sæ en morra
Og gjøre det vi ikkje lenger kan